

suud lahti ei te, mina olen eina kae järrel taeko
finni pannud, kuuningas tunneb mino sõlmed. Sate
kuuninga jure, siis nimetage mõisto kombel, kui ollek-
site mulle hääd nõu annud ja mind kirjutamise jures
aitanud; se toob teile kasso ning au." Kohhkel
südda läks rõemfaks, tema üppas logeti ühhest koh-
hast teisi ja ütles: Reinowadder, armas kaim, nüüd
näen selgest, et teie mind armastate ja mulle au
tahhate sata. Kõik issandad sawad mind kiitma, et
ostasin tarfa mõtteid ja sõnnu teile juhhatada. Teie
saatmine juhtub mulle õnneks. Kas jähes ei tul-
le minoga seltsis? "Ei weel," kostis Reinowadder:
"meil on Argpüksiga weel mõnda räkimist, mis tema
susõnaga mino kirjale liisaks kuuningale peab selle-
tama." — Jumalaga, kallid lellepöeg! ütles Kohhkel
lahkudes. Lõuna aeg jõudis tema kuuninga kotta taggasi.

Kuuningas küsis, kui tedda paunaga naggi:
"Kohhkel, kust teie tullete? kuhho Reinowadder isse
jõi, et pauna teie kätte andis?" Dinas kostis:
Tema pallus mind, armoline kuuningas, sallakirjad
teie kätte tua, mis meie ühheskoos wäljamõtlesime
ja ülleskirjutasime; mina olin tema tru nõuandja
ning abimees. Paunas leiate kirjad, mis Reino-
wadder kinnipannud ja pauna su kunstlike sõlme-
dega siddunud. Sa kuuningas käsks, et kobras, kes
mitto wõerast keelt mõistis ja kuuninga koas kirjutaja
ammetit piddas, pauna lahti teeks ja kirjad wälja-
wõttaks. Kobras peastis Hintsst abbiga pauna su
lahti, agga mõllemad kohkufid, kui tappetud jānese

werrine pä paunast wälja tulli. Kobras üdis:
Wägga imelised kirjad need! kes neid kirjutawad,
ehl need ostawad ka luggeda." Siin on Argpüks
pä, kudda iggamees wõib tunnistada. — Kuuningas
ja kuuningana ehmatasid wägga, ja kuuningas ütles
pääd wangotades: "Oh, üllekohune Reinowadder!
saaksin sind kätte! kuddas mind petsid! oh et siin
waltet akkasin uskuma." Sa kuuningas, kuuningana
ja kõik ellajad jäiwad kohkuma ning murresema.
Agga Lõupard, üks kuuninga liggisullane, ütles:
"Tõeste! mina ei mõista miks teie ja kuuningana
selle üle ni wägga kurwastate. Jätke tühjad mur-
red mahha ja olge julged! Eks teie olle riigiwallitseja
issand, kelle sündi kõik lomad peawad kuulma?"
Kuuningas kostis: "Sellepärrast ei tohhi teie imeks
panna, et mino südda kurb on. Mina eksisin ras-
kest, et üllekohuse walle peale eina trui sõbradele
kahjo teggin. Messikäp ja Krümsilm emandaga on
kolmekeste teotud sures wallus. Et ühe wallelko
juttu peale üllema riigissandaile teotust teggin, se
kautab mino mine kuuninglike au. Mina kuulsin
kuuningasa palwet, kes Reinowadderi waltet õlpsast
akkas uskuma; agga nüüd tulleb kahhetsemine ilja,
ei aita siin enam ükski nõu." Lõupard kostis:
"Kuuninga issand! wõite mino sõbraliko palwet
kuulda; jätke leinamist mahha! tehtud üllekohut
wõite jälle hääks tehha. Andke karroole ja hundi-
parile oina leppitussaks, kes isse kitis, kudda tema
Reinowadderile nõu annud ja abimehheks olnud;